

Blinkert, klassieke Lemsteraak

Waarom ontfermt een motorbootvaarder zich over een Lemsteraak? Rinus Bravenboer deed het omdat hij viel voor de fraaie lijnen van de *Blinkert*. Hij stopte veel tijd in het opknappen van deze klassieke aak en belde Wim de Bruijn om te komen kijken in Alem. Door: Wim de Bruijn

De Lemsteraak *Blinkert* stond jarenlang op het terrein van het schildersbedrijf van Rinus Bravenboer. De toenmalige eigenaar had de aak daar gestald omdat er het een en ander aan moest gebeuren, maar hij keek er eigenlijk niet naar om. De mast met contragewicht lag plat, de kuip was met een zeil afgedekt en er kwam steeds meer roest door de verf heen.

Inmiddels was het 2014 en Rinus had zijn schildersbedrijf overgedaan aan zijn zoon. Rinus vond het heerlijk om nog dagelijks in de schilder- en spuithal rond te scharrelen, tot zijn zoon zei: 'Pa, zoek een hobby en ga je daarmee bezighouden'. Hoewel Rinus een echte motorbootvaarder is en met zijn motorjacht vele tochten door het land maakte en nog nooit had gezeild, was hij enorm gecharmeerd van de lijnen van het schip dat nog steeds op het terrein stond. De eigenaar wilde er op een gegeven moment wel vanaf, want hij zag het vele schilder- en opknappwerk niet zitten en droeg de *Blinkert* over aan Rinus.

Het casco werd helemaal gestraald en vele malen in een tweecomponenten-systeem gespoten. Dat kon allemaal op het eigen bedrijf. Maar uiteindelijk moest het casco toch van het terrein af. Het werd op een wagen naar een jachthaven in de buurt gereden en te water gelaten. Rinus merkte de aak af naast zijn De Ruiters kotter en voer zo

naar de jachthaven in een grindgat bij Alem. Daar werd de *Blinkert* met een kraan weer op de wal gezet, zodat hij er vanaf zijn motorjacht, dat in dezelfde haven ligt, gemakkelijk aan kon werken.

Aak met historie

De *Blinkert* werd in 1911 bij P. van Groeningen in Leiderdorp gebouwd, met groot vakmanschap. De geschiedenis van deze fraai gelijnde, klassieke aak is opmerkelijk en start met de bouw van een andere aak. In 1899 zette scheepsbouwer J.J. Bos voor visserman Andries de Blaauw een bijna 13 meter lange visaak op stapel, genaamd *Albatros*. Graaf van Byland, een actief zeiler, was enthousiast over de lijnen en hij regelde in 1910 dat de visserman op zijn kosten naar de werf van P. van Groeningen voer. Daar werd het schip opgemaakt en er werden mallen van de romp gemaakt. Vervolgens werd op de werf een replica van de *Albatros* gebouwd, maar nu met kajuit. Dat werd het aakjacht de *Blinkert*. Er volgde in 1913 nog een iets kleinere uitvoering. Dit jacht, de *Schollevaer*, werd in 1938 naar Engeland verkocht en vaart sinds 1993 in Ierland. Ook de *Albatros* vaart nog steeds rond, nu als *Walbatros*. De afmetingen van de *Blinkert* zijn 12,80 x 4,10 x 1,40 m. Vreemd is dat in het jachtregister van de ANWB in 1925 als maten 12,90 x 3,82 x 0,85 m worden opgegeven. Wellicht is dit de breedte

links: Rinus Bravenboer wijst naar de grijze loods waar in het verleden Van Groeningen jachten bouwde, waaronder de *Blinkert* voor Graaf van Byland

boven: De *Blinkert* onder zeil in de jaren negentig

rechts: Zo ziet de *Blinkert* er nu uit bij de jachthaven naast het dorpie Alem.

boven: De roef met in het interieur overal panelen, zelfs tegen het plafond!

links midden: De zeer ruime, zelflozende kuip

rechts midden: Achter de zitbanken in de kajuit is de geklonken huid goed zichtbaar

links onder: De originele kombuis met achter de deurtjes serviesgoed met de naam *Blinkert*

rechts onder: Ook de borrel'glasjes' zijn helemaal in stijl

zonder zwaardklampen. Maar het verschil in diepgang is niet te verklaren. Graaf van Byland voer nooit lang in een jacht en hetzelfde jaar verkocht hij de *Blinkert* al aan W. Wilton in Rotterdam. Volgende eigenaren waren J. van Vollenhoven uit Rotterdam en vanaf 1939 was het J.H. Pels die het later weer verkocht aan notaris Lesseliers, uit Beveren-Waes in België. Het is bekend dat van 1972 tot 1975 E.L. van Es uit Bilthoven eigenaar was. Het is niet bekend wanneer Pieter van de Klooster het jacht kocht, maar rond 2014 droeg hij de Lemsteraak over aan Rinus Bravenboer.

Bijzonder interieur

Bijzonder aan de *Blinkert* is dat de betimmering nog precies zo is als die bij de bouw was aangebracht. Wel is alles in 1993 bij Scheeps- en Jachtwerf Stofberg volledig gerestaureerd. Ik heb nog nooit een Lemsteraak gezien waarbij het hele interieur bestond uit paneeltjes. Niet alleen bij alle kastdeurtjes en in wanden, ook in de plafonds, werkelijk in het hele interieur kom je paneeltjes tegen. Alles is zo gemaakt dat op heel veel plaatsen de, inmiddels zorgvuldig vele malen geschilderde, geklonken scheepshuid zichtbaar is.

Bij mijn bezoek aan het schip werd ik niet alleen enthousiast over de fraaie romp. Nadat ik aan boord was geklauterd, stond ik in een wel zeer ruime kuip en keek over een lage opbouw uit over de voorsteven. De kajuitdeurtjes bestaan uit twee delen die dubbel kunnen klappen, zodat de opening naar de salon extra breed is. Net als bij veel boeiers is er geen schuifluik, maar je stapt, je hoofd bukkend, gemakkelijk op een brede trede in de kajuit.

In de kajuit zijn onder de gangboorden brede zitbanken die tevens als kooi kunnen dienen, met ertussen een grote, zware tafel met aan weerszijden klappen die omlaag kunnen. Er is hier veel kastruimte. In de doorgang naar voren is aan bakboord een eigenaarshut met schuifdeur en aan stuurboord is een lange kombuis met (uiteraard!) fraaie paneeldeurtjes waarachter een groot deel van het originele servies, voorzien van de naam *Blinkert*, zeevast is geborgen.

Aan stuurboord heeft naar voren toe ooit een bank gezeten en verder naar voren zijn aan

weerszijden nog twee kooien. Dan is er een toilet en via een deurtje helemaal voorin zijn er nog twee kooien. Aansluitend is het kabelgat met de ankerketting.

Vaarklaar maken

Rinus Bravenboer wil op een gegeven moment wel afstand doen van zijn aak, want zeilen is niet zijn ding en zijn vrouw wordt snel zeeziek. De tuigage is echter nog helemaal aanwezig, inclusief de grootschoot met blokken en alle andere touwwerk, verstaging en zeilen. De vorige eigenaar heeft nog twee zware aanvaringsklampen

laten maken, maar nooit gemonteerd. Er is nog één fraaie berentand, de andere moet nog geduplicateerd worden.

Uiteraard moet er nog wel een en ander gebeuren, maar de motor is in ieder geval grondig nagekeken. Ik denk dat de zeileigenschappen zeker verbeteren als er nieuwe zwaarden komen met een modern profiel. De nieuwe eigenaar vaart dan in een Lemsteraak met een bijzondere geschiedenis en hoeft de komende jaren totaal niet te schilderen, want daar heeft Rinus voor gezorgd. Wil je meer informatie, bel dan met de heer Rinus Bravenboer, 06 3105 7632.